

i za one kojima je to daleko više potrebno nego nama, i koji k tome za to nemaju drugih mogućnosti (dok mi imamo). Zato smo se i mi pridružili "Zdencu".

Već se našlo nekoliko dobrotvora, "kumova", i evo prvih rezultata te inicijative. Nadati se je da neće biti i posljednji.

Za ovu Misijsku nedjelju predstavljamo vam naše prve male đake u Tanzaniji:

Aizek Chalamila

ima 11 godina. Živi sa majkom i tetom. Otac mu je umro. Prvi put se upisuje u školu.

Charles Msagamas

ne zna koliko mu je godina. Živi s tetkom. Otac i majka su umrli. Prvi put se upisuje u školu.

Daudi Stivini

ima 9 godina. Živi s bakom i djedom. Majka mu je umrla, a otac ga je napustio. Prvi put se upisuje u školu.

Wilson Chalamila

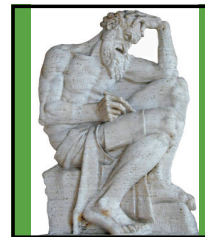
ima 13 godina. Živi s bakom i djedom. Roditelji su mu umrli. Prvi put se upisuje u školu.

Dobročiniteljima pišu iz "Zdenca":

*"Kumovi, vi ste **BLAŽENI**, jer ste se odazvali Bogu da preko svakoga od vas mijenja živote djece i mladih, a preko njih i cijeli njihov narod, iz generacije u generaciju. Vi ste u savezu s Bogom započeli donositi Kraljevstvo mira, sreće, pravednosti, ljubavi, međusobnog pomaganja, boljeg življenja i pouzdanja u Boga. Primit ćete svoju plaću stotruko na zemlji i za život vječni u sjedinjenju s Bogom i svojom kumčadi.*

Vi ste nositelji Božjeg milosrđa, aktivni članovi Kristove Crkve... Vaša je pomoć pretvorena u knjige, odjeću, obuću i hranu ovom siromašnom djetetu kojemu ste promijenili život.

Vi ste njegov Misionar Milosrđa. Hvala Vam i Bog Vas blagoslovio!"

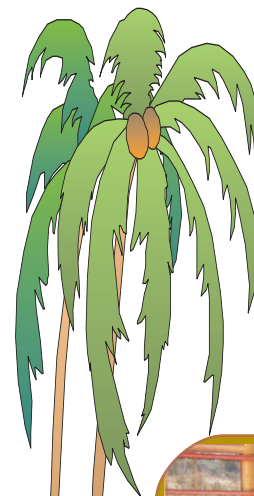
SVETO IME

župni bilten - RISIKA

XXX. NEDJ. KROZ GOD. - 23.X.2011.

Broj: 43(230)

MISIJSKA NEDJELJA

"Pođite po svem svijetu..."
(Mk 16,15)

**"Štogod učiniste jednome
od moje najmanje braće,
meni učiniste."**
(Mt 25,40)

Jedan dan afričkog đaka

Kako izgleda jedan dan u životu školarca u Tanzaniji? Uz mnogo obveza, težina svakodnevice jedan je od razloga što naši mali afrički đaci brzo odrastu i postaju samostalni već od malih nogu.

Svako jutro već od 6. 30 kolone dječice u plavobijelim uniformama slijevaju se u škole. Đaci dolaze u školu ranom zorom kako bi prije početka nastave zalili školski vrt i počistili dvorište.

Nastava počinje u 7.00 sati i traje do 12.00. Zatim odlaze svojim kućama. Oni koji žive daleko od škole uglavnom ostaju ispred škole i čekaju početak nastave. Nastava ponovno počinje popodne u 14 sati i traje do 16.30. Nakon završetka školskog dana, učenici odlaze po vodu kako bi počistili učionice i pripremili školske prostorije za sljedeći dan. Kućama odlaze tek iza 17 sati.

A kako izgleda nastava u afričkim školama? U razredima je prosječno 120 učenika i sjede po četvero u klupama za dvoje. S obzirom na broj đaka, teško je održati red i mir, pa učitelji nažalost često koriste štap za održavanje discipline. I to je jedna od težih stvari s kojima smo se suočili ovdje. Mnogo puta smo vidjeli kako učenici bivaju kažnjavani u školi. No ovdje je to nažalost uobičajena pojava, kako u školi, tako i kod kuće.

Dio školskog pribora učenicima ovdje su i kante za vodu s kojima dolaze u školu kako bi poslije nastave uzeli vodu na potoku i ponijeli je svojim kućama. Često smo im na putu pomogli ponijeti pune kante vode i uvjerali se koliko ih je teško nositi, osobito ako žive daleko od škole. Srijedom u svim školama nastava završava ranije kako bi učenici imali vremena oprati i osušiti svoje uniforme za sljedeći dan. Odjeću uglavnom peru na obližnjem kanalu i rasprostiru je na drveće kako bi se osušila.

Nakon završetka radnog dijela tjedna u školi dolazi vikend, koji je za sve stanovnike Afrike također radni, pa tako i za djecu. Većina njih odlazi raditi na polja, svoja ili tuđa, gdje okopavaju, sade i beru povrće. To su uglavnom mboga, grah, kukuruz, riža, suncokret i šećerna trska. Trenutno je sezona šećerne trske, pa svakodnevno susrećemo skupine ljudi i djece kako nose na glavi ili voze na biciklu duge stabljike šećerne trske, koja je za djecu ovdje jedini slatkiš, pa često jedan komadić drže u ruci i grickaju na putu do kuće.

Čitajući sve ovo, mogli biste zamisliti tužna lica afričke djece. Ali tužno dječje lice ovdje se vrlo rijetko vidi. Susrećući ih na putu, u školi, ispred kuća, na potoku, doživljavamo toliko osmijeha, toliko dječje vike, radosti i igre. Ovdje učenici nas uče kako biti radostan zbog malih stvari kao što je jedan bombon ili olovka ili sama igra i crtanje u pijesku. - Jednog dana poslije nastave dva su učenika trčala za mnom pola puta do kuće da bi mi vratili olovke

koje sam im dala u školi i rekli mi da sam ih zaboravila. Takvi doživljaji govore više od svake riječi.

Koliko god život afričkog đaka bio težak, ti mali ljudi su čuda koja te ohrabruju, motiviraju i usrećuju svaki put kad pomisliš kako si bespomoćan, kad pomisliš koliko je sve oko tebe tužno i kako ništa ne možeš promijeniti.

A ako samo jedan njihov osmijeh ima toliku moć da ti uljepša cijeli dan, koliko li onda ljudi svatko od nas može usrećiti svakodnevno...

I kao što pjesma kaže, osmijeh ne košta ništa, a vrijedi tako puno...

Piše iz Tanzanije Nikolina

Preuzeto sa www.zdenac.org - Udruga Zdenac, Misionari milosrđa - Split

"SVETO IME" I MISIJE

Jedan od temeljnih problema i uzroka siromaštva i opće bijede u zemljama Trećeg svijeta je neobrazovanost stanovništva. Bez određenog znanja ljudima je jednostavno nemoguće promijeniti bilo što u svom životu, u životu svojih najbližih i u svojoj okolini, u okruženju koje je često surovo i teško se s njim nositi. Zbog siromaštva je ljudima u tim zemljama nemoguće stjecati potrebno znanje koje bi im omogućilo poboljšati uvjete života te ostaju kronično zarobljeni u neznanju. I tako ostaju u začaranom krugu: zbog siromaštva su u neznanju, a zbog neznanja u siromaštvu. Dok ostane tako, situacija je bezizgledna i beznadna.

Naši misionari to vrlo dobro znaju pa čine velike napore da ljude iz tog začaranog kruga izvuku.

Ima raznih vrsta siromaštva i svuda treba pomoći. No dok se jednoj vrsti siromaštva može direktno pomoći samo trenutno (na pr. gladi), odnosno dajući pomoć stalno iznova, izvlačeći ljude iz duhovnog siromaštva (na pr. iz neznanja) pomaže im se dugoročno time što im se omogućava bolja budućnost na svim područjima života.

Zato je i misijska udruga "Zdenac" - Misionari milosrđa iz Splita pokrenula projekt za omogućavanje školovanja siromašne djece u Tanzaniji. O tome govori i gornji članak. Tamo je naime moguće osigurati školovanje jednog djeteta kroz godinu dana time da mu se za 120 eura priskrbi sve što je za to potrebno: školarina, školska oprema i pribor, knjige, te jedan obrok dnevno.

Zamislite, za samo 120 eura to dijete će kroz punu godinu dana učiti i neće biti gladno!

"Sveto ime" si je uzelo u zadatak informirati i 'prosvjeđivati', šireći nekako duhovne horizonte (koliko može) domaćim ljudima. Zašto ne bi nešto učinilo